

תאריך
1
3
2

מ.א. 379146

טר"ש אבני שרונה ז"ל

טר"ש אבני שרונה ז"ל
בת 22 בנפלה

בת אסתר ויהודה

נולדה בחדרה

ט"ז באייר תרצ"ז , 27/4/1937

נפלה בעת שירותה

ד' באלול תשי"ט , 7/9/1959

שרתה בחיל רפואה

יחידה: חר"פ 542

מקום נפילה: ישראל

נקברה בחדרה

קורות חיים

בת יהודה ואסתר. נולדה ביום ט"ז באייר תרצ"ז (27.4.1937) בחדרה. אחרי שסיימה את לימודיה בבית ספר תיכון למדה בסמינריון למורים "הדסים" וגמרה את לימודיה בו; אף הדריכה בקייטנה, כי מטבעה נטתה להוראה ולהדרכת נוער. אהבת החיים ואהבת האדם הן שציינו את נפשה. מלאת חיים הייתה ובנפשה תקוה לעתיד, ובין כל תכונות נפשה, אפשר למנות גם את צניעותה וענוונותה את הסתפקותה במועט ושמחתה בחלקה. עליזה הייתה שובבנית ועם כל זה רצינית. היא חוננה באורך רוח לגבי הכל והוא אשר עשה אותה למורה מצליחה שדבקה בתפקידה והייתה גאה במקצועה. לגבי כל אדם הייתה נוהגת בסבלנות והיושר היה נר לרגליה ביחסיה עם בני אדם. התעניינה באמנות הציור; גם במוסיקה שלחה ידה (בפסנתר ובחליל). הרבתה לקרוא וללמוד ונשאה את לבה להמשיך את לימודיה באוניברסיטה כתום שירותה בצה"ל, אשר עליו הייתה גאה מאוד. עשרים חודש שירתה בצה"ל ולימדה בני יהודה תורה. נפטרה ממחלתה ביום ד' באלול תשי"ט (7.9.1959), אחרי כמה חודשי מחלה. הובאה למנוחת עולמים בחלקה הצבאית שבבית הקברות האזרחי בחדרה. שמה הונצח בין שאר הנופלים בבית "יד לבנים" בחדרה.

בת יהודה ואסתר. נולדה ביום ט"ז באייר תרצ"ז (27.4.1937) בחדרה. אחרי שסיימה את לימודיה בבית ספר תיכון למדה בסמינריון למורים "הדסים" וגמרה את לימודיה בו; אף הדריכה בקייטנה, כי מטבעה נטתה להוראה ולהדרכת נוער. אהבת החיים ואהבת האדם הן שציינו את נפשה. מלאת חיים הייתה ובנפשה תקוה לעתיד, ובין כל תכונות נפשה, אפשר למנות גם את צניעותה וענוונותה את הסתפקותה במועט ושמחתה בחלקה. עליזה הייתה שובבנית ועם כל זה רצינית. היא חוננה באורך רוח לגבי הכל והוא אשר עשה אותה למורה מצליחה שדבקה בתפקידה והייתה גאה במקצועה. לגבי כל אדם הייתה נוהגת בסבלנות והיושר היה נר לרגליה ביחסיה עם בני אדם. התעניינה באמנות הציור; גם במוסיקה שלחה ידה (בפסנתר ובחליל). הרבתה לקרוא וללמוד ונשאה את לבה להמשיך את לימודיה באוניברסיטה כתום שירותה בצה"ל, אשר עליו הייתה גאה מאוד.

עשרים חודש שירתה בצה"ל ולימדה בני יהודה תורה.

נפטרה ממחלתה ביום ד' באלול תשי"ט (7.9.1959), אחרי כמה חודשי מחלה. הובאה למנוחת עולמים בחלקה הצבאית שבבית הקברות האזרחי בחדרה. שמה הונצח בין שאר הנופלים בבית "יד לבנים" בחדרה.

שרונה אבני

שרונה, בתם של אסתר ויהודה, נולדה בט"ז באייר תרצ"ז
27.4.1937

(27.4.1979) בחדרה. למדה בבית הספר התיכון ולאחר מכן

סיימה את סמינר המורים "הדסים". שרונה גילתה נטיה ברורה

להוראה ולהדרכת נוער. התגייסה לצה"ל והתכוננה להמשיך את

לימודיה עם גבר שרותה. שנתיים וחצי שירתה בצה"ל ועסקה

בהוראה.

שרונה נפטרה בד' באלול תשי"ט (7.9.1959) לאחר מחלה.

הובאה למנוחות בחלקה הצבאית בבית העלמין בחדרה.

לדמותה

שרונה היתה מורה מצליחה הודות לנטייתה הטבעית להוראה

וכמה מתכונות היסוד שבנפשה: אורך רוח ביחס לזולת,

סובלנות ויושר. מקצוע ההוראה היה חביב עליה וראתה בו

יעוד. התעניינה באמנות הציור וגם ניגנה בפסנתר ובחליל.

משאת נפשה היתה ללמוד ולהרבות דעת אך מחלתה שמה

קץ לשאיפותיה. את שאיפתה העזה ללמוד מגלה מחנך כיתתה,

שרונה אבני

א. זימרני, באחד מחיבוריה בבית הספר התיכון. שרונה בחרה בנושא המוכר בדברי הרמב"ם: "עד אימתי חייב אדם ללמוד - עד יום מותו". בחיבורה זה היא מתבטאת: "הלימוד בבית הספר בא לתת לנו את הדחיפה ללמוד הלאה, לחנכנו שנשאף לדעת עוד ועוד".

בשקט ובצנעה עברה את ראשית חייה, תוך למידה מכל אחד ושאיפה עזה ללמד את הרבים.

מחנכה: "יום יום היתה יושבת עם חברותיה וחבריה בכיתתה הפדגוגית, תאבה לדעת ולהרחיב אופקים. מטיילת הייתה בעליצות רבה באשקלון החדשה ומתעניינת בעתיקותיה. נמשכה אחר הציורים הסוריאליסטיים בתערוכה שבמוזיאון תל - אביב.

גילתה שקדנות רבה בהכנת שיעורים, מלמדת תלמידים צעירים, מרבה בקריאת ספרים, מרצה על ואן גוך בשעת החינוך, ומחללת בחליל.

היא חזתה מבשרה בימי חייה הקצרים את טעמו המר של הפסוק

דברים לזכרה

"שרונה היתה מורה מצליחה הודות לנטייתה הטבעית להוראה וכמה מתכונות היסוד שבנפשה: אורך רוח ביחס לזולת, סובלנות ויושר. מקצוע ההוראה היה חביב עליה וראתה בו ייעוד. התעניינה באמנות הציור וגם ניגנה בפסנתר ובחליל. משאת נפשה היתה ללמוד ולהרבות דעת אך מחלתה שמה קץ לשאיפותיה. את שאיפתה העזה ללמוד מגלה מחנך כיתתה, א. זימרני, באחד מחיבוריה בבית הספר התיכון. שרונה בחרה בנושא המוכר בדברי הרמב"ם: "עד אימתי חייב אדם ללמוד - עד יום מותו". בחיבורה זה היא מתבטאת: "הלימוד בבית הספר בא לתת לנו את הדחיפה ללמוד הלאה, לחנכנו שנשאף לדעת עוד ועוד".

בשקט ובצנעה עברה את ראשית חייה, תוך למידה מכל אחד ושאיפה עזה ללמד את הרבים. מחנכה: "יום יום היתה יושבת עם חברותיה וחבריה בכיתתה הפדגוגית, תאבה לדעת ולהרחיב אופקים. מטיילת הייתה בעליצות רבה באשקלון החדשה ומתעניינת בעתיקותיה. נמשכה אחר הציורים הסוריאליסטיים בתערוכה שבמוזיאון תל - אביב. גילתה שקדנות רבה בהכנת שיעורים, מלמדת תלמידים צעירים, מרבה בקריאת ספרים, מרצה על ואן גוך בשעת החינוך, ומחללת בחליל.

היא חזתה מבשרה בימי חייה הקצרים את טעמו המר של הפסוק הידוע מקהלת "ויוסיף דעת יוסיף מכאוב". למודת סבל היתה בתקופה האחרונה של חייה.

המוות האכזרי קיפד את פתיל חייה ושם קץ לשאיפותיה הנעלות של בת כ"ב".

טר"ש אבני שרונה ז"ל

דברים לזכרה מאת יורם רוזוב

"דמות שחומה של בת כ"ב, עם חיוך שאיננו נמוג. עדיין שמורה לה פינתה בינינו. מדי ד' באלול עולה באפי ניחוחו המבעית של המוות. היא חייכה בהחבא. כה בטוחה היתה שהחיים ניתנים לראויים להם, ולפיכך תבעה אותם לעצמה במלואם. אז היינו עוד כולנו יחד וטרם הפיצה אותנו הרוח וטרם הפנינו גב לחלקת האקליפטוסים ולירוק הטבוע בנו מלידה. והנה התחילה דרך היסורים. מלכתחילה התייחסה לכך בביטול ומתוך תקווה שזהו ענין של מה בכך. דרך יסורים זו התפתלה בין בתי חולים שונים עד שעלתה לירושלים. ימיה החלו דועכים וכאבי שאול חגגו את נצחונם. שרונה רצתה בחיים ולהיות עם כולם - יהודית, חיים, צביקה, יעל, עודד - וכשחיוך נסוך על פניה התרחקה ועזבה אותנו לנצח באותו ערב של ד' באלול".

שרונה אבני

הידוע מקוהלת "ויוסיף דעת יוסיף מכאוב". למודת סבל היתה בתקופה האחרונה של חייה. המוות האכזרי קיפד את פתיל חייה ושם קץ לשאיפותיה הנעלות של בת כ"ב."

'דמות שחומה של בת כ"ב, עם חיוך שאיננו נמוג. עדיין שמורה לה פינתה בינינו. מדי ד' באלול עולה באפי ניחוחו שמבעית של המוות.

היא חייכה בהחבא. כה בטוחה היתה שהחיים ניתנים לראויים להם, ולפיכך תבעה אותם לעצמה במלואם. אז היינו עוד כולנו יחד וטרם הפיצה אותנו הרוח וטרם הפנינו גב לחקת האקליפטוסים ולירוק הטבוע בנו מלידה. והנה התחילה דרך היסורים. מלכתחילה התייחסה לכך ביטול ומתוך תקווה שזהו ענין של מה בכך. דרך יסורים זו התפתלה בין בתי חולים שונים עד שעלתה לירושלים. ימיה החלו דועכים וכאבי שאול חגגו את נצחונם. שרונה רצתה בחיים ולהיות עם כולם - יהודית, חיים,

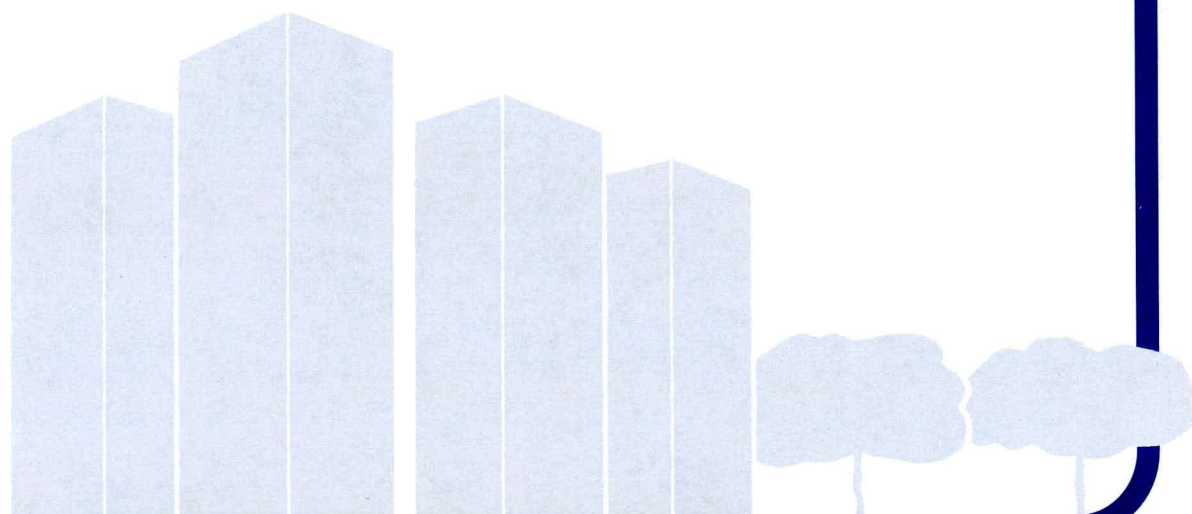
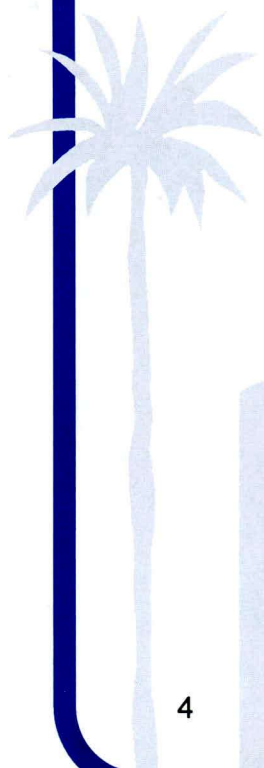

שרונה אבני

צביקה, יעל, עודד - וכשיוך נסוך על פניה התרחקה

ועזבה אותנו לנצח באותו ערב של ד' באלול!"

(חבר מבית ספר תיכון, יורם רוזוב)

יד לבנים - חדרה

שרונה אבני
בת אסתר ויהודה אבני

ט"ז באייר תרצ"ז 27/04/37
ד' באלול תשי"ט 07/09/59

נולדה ביום
נפלה ביום